

ارزیابی اثرات زیست محیطی تسهیلات جدید حمل و نقل در گستره های

نابسامان شهری با روش وزن ترکیبی

(مطالعه موردی: بزرگراه شوش، منطقه 15 شهر تهران)

راضیه ندافیان، دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران¹
سید احسان سید ابریشمی، استادیار دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس،
تهران، ایران²

¹ m.nadafian@yahoo.com.09135167297

² seyedabrishami@modares.ac.ir.021-82884964

چکیده

احداث معابر جدید در گستره های نابسامان شهری که در فرآیندی بی برنامه شکل گرفته اند، باید دارای کمترین آثار سوء زیست محیطی باشد. در حالیکه به علت ماهیت پیچیده محیط زیست، تعامل بین اثرات زیست محیطی و حمل و نقل عمدتاً نادیده گرفته می شود. هدف از این پژوهش، ارزیابی اثرات زیست محیطی طرح های حمل و نقل با رویکردی دوگانه به عنوان ابزار تصمیم گیری انتخاب گزینه ها و ابزار برنامه ریزی برای کاهش اثرات ناسازگار زیستی است. بنابراین تلاش شده تا با در نظر گرفتن اهمیت بستر مکانی معبر براساس ویژگی های محیط شهری، تعیین دامنه اثرات، مدت زمان ماندگاری اثرات و تعیین شدت اثرات پروژه بر مولفه های محیط زیست شامل محیط فیزیکی - شیمیایی، محیط اقتصادی - اجتماعی، محیط فرهنگی و محیط بیولوژیکی یک مدل ارزیابی جامع ارائه شود. بزرگراه پیشنهادی شوش در منطقه 15 شهر تهران با استفاده از این مدل ارزیابی گردیده است. نتایج حاکی از آن است که مدل وزن ترکیبی، با توجه به سادگی، انعطاف پذیری، به کارگیری معیارهای کمی و کیفی، کاربرد تلفیقی عوامل مکانی و زمانی طرح های حمل و نقل در ارتباط با معیارهای کالبدی، زیستی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی می تواند به عنوان ابزار تصمیم گیری و برنامه ریزی احداث تسهیلات جدید حمل و نقل در راستای دستیابی به اهداف توسعه پایدار به کار گرفته شود.

کلید واژه: ارزیابی، وزن ترکیبی، اثرات زیست محیطی، گستره های نابسامان شهری، حمل و نقل